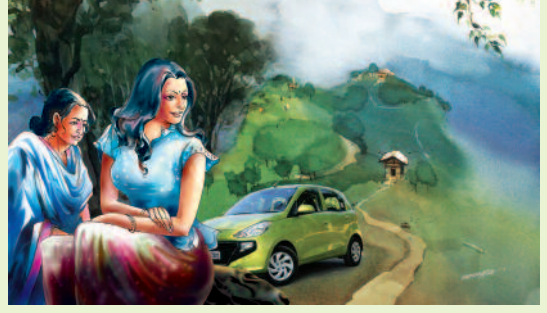

ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ

ಟೆಆರ್‌ಪಿ ಹೆಚ್ಚಿಸುವ ಸಲುವಾಗಿ ಚಂದನಿಕಾಳಿಗೆ ಧಾರಾವಾಹಿಯಲ್ಲಿ ಹೀರೋಯಿನ್ ಪಾತ್ರ ಕೊಡಲು ಸೀರಿಯಲ್ ನಿರ್ಮಾಪಕ ನಾಯ್ಡು ನಿರ್ಧರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಆಡಿಶನ್ ಮುಗಿಸಿ ಶೂಟಿಂಗ್‌ಗಾಗಿ ಚಂದನಿಕಾಳನ್ನು ಲೋಕೇಶನ್‌ಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಾರೆ. ಬಣ್ಣದ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಮೊದಲ ಹೆಜ್ಜೆ ಇರಿಸುವ ಚಂದನಿಕಾಳಿಗೆ ಭಯ, ಆತಂಕ, ಕುತೂಹಲಗಳಂತಹ ಸಮಿಶ್ರ ಭಾವನೆ ಉಂಟಾಗುತ್ತದೆ. ಶೂಟಿಂಗ್ ವೇಳೆ ಆಕೆ ಧರಿಸುವ ಉಡುಪು ಹೇಗಿರಬೇಕು? ಗ್ಲಾಮರ್ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಉಳಿಗಾಲ ಇರಬೇಕಾದರೆ ದೇಹದ ಅಂಗಾಂಗ ಪ್ರದರ್ಶನ ಅನಿವಾರ್ಯ ಎಂಬುದು ನಿರ್ದೇಶಕನ ಸಲಹೆ. ಜನಪ್ರಿಯ ಚಾನೆಲ್‌ನಲ್ಲಿ ಅದೂ ವೈಂ ಟೈಂನಲ್ಲೇ ಧಾರಾವಾಹಿ ಪ್ರಸಾರಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಸಿಕ್ಕಿದ್ದು ಜೊತೆಗೆ ಹಣಕಾಸಿನಲ್ಲಿ ಅತ್ಯಂತ ಸ್ಥಿತಿವಂತರು ಜಾಹೀರಾತು ಮೂಲಕ ಹಣ ತೊಡಗಿಸಲು ಮುಂದಾದದ್ದು ಪ್ಲಸ್ ಪಾಯಿಂಟ್ ಆದರೆ ಉದ್ಯಮದ ಒಂದು ಭಾಗ ಎಂದು ಪರಿಗಣಿಸಿದ್ದ ನಾಯಕಿಯ ದೇಹದ ಉಬ್ಬು ತಗ್ಗುಗಳನ್ನು ಸಂದರ್ಭ ಬಂದಾಗ ಸ್ವರ್ಣಿಸಲು ಅವಕಾಶ ನೀಡಬೇಕು

ಎಂದು ತಾಕೀತು ಮಾಡಿದ್ದು ಆಕೆಗೆ ಇರಿಮಮುರಿಸಿಗೆ ಕಾರಣವಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಮಧ್ಯೆ ಚಂದನಿಕಾಳ ತಾಯಿ ಕಮಲಮ್ಮ ಆಕೆಯನ್ನು ಜೊತೆಗೂಡಿರುವುದು ಕೂಡ ನಾಯ್ಡು ಹಾಗೂ ಗೋಪಾಲರಾವ್ ಅವರಿಗೆ ಸ್ವಲ್ಪಮಟ್ಟಿಗೆ ನುಂಗಲಾರದ ತುತ್ತಾಗಿ ಪರಿಣಮಿಸುತ್ತದೆ.

ನೋಡಿ ತನ್ನ ಹತ್ತಿರ ಕೊಟ್ಟಂತರ ಬಂಡವಾಳವಿದೆ ಅಂತೇನಾದ್ದು ಅಂದುಕೊಂಡಿದಾರ ಅಂತ ಸಂಶಯ ಬಂತು. ನಾಯ್ಡು ಮುಂದುವರಿಸಿದ: 'ಆದರೆ ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಒಂದು ಒಳ್ಳೇ ಕಥೆ ಸಿಗ್ತು ಅಂತ ಟಿವಿ ಧಾರಾವಾಹಿ ಚಿತ್ರೀಕರಣ ಶುರು ಮಾಡಿಯಾಗಿತ್ತು. ಅಂತರರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಮಟ್ಟದ ಉದ್ಯಮಿಗಳು ಪ್ರಾಯೋಜಕರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಈಗ ಕಥೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸಂವೇದನಾಶೀಲ ತಿರುವು ಬಂದಿದೆ. ಪಾಳೆಯಗಾರರಿಗೆ ಸೇರಿದ ಅಜ್ಜಾತ ಭವನದಲ್ಲಿ ನಾಯಕಿಯಿರಬೇಕಾದ ಕಥಾಭಾಗದ ಚಿತ್ರೀಕರಣ ಅನಿವಾರ್ಯವಾಗಿದೆ. ಅಲ್ಲೇ ಸಂಕಟ ಎದುರಾದದ್ದು. ಅದಕ್ಕೆ ಹೊಂದುವ ಮನೆಗಾಗಿ ತಿಂಗಳಿಂದ ಹುಡುಕಾಡಿ ಸೋತು ಹೋಗಿದ್ದೆ. ಒಬ್ಬರು ಈ ಮನೆಯ ಸುದ್ದಿ ಹೇಳಿದ್ದು. ದೇವರೆ ವರ ಕೊಟ್ಟಂತೆ ಎಲ್ಲಾ ರೀತಿಯಿಂದ ಯೋಗ್ಯವಾಗಿದೆ ಈ ಮನೆ ಮತ್ತು ಮನೆಯಿರೋ ಪರಿಸರ. ಸದ್ಯ ಒಂದೆರಡು ತಿಂಗಳಮಟ್ಟಿಗೆ ತಾವು ಉಪಕಾರ ಮಾಡಿ, ನನಗೆ ಇಲ್ಲಿ ಚಿತ್ರೀಕರಣಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟೆ... ಅದಕ್ಕೆ... ಬಾಡಿಗೆ ಅಂತ ಕೊಡತೀನಿ...' ದೇಶ್ಚಂತರ ಮುಖಭಾವ ನೋಡಿ ನಿಲ್ಲಿಸಿದ.

'...ನಿಮಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ, ಈ ಮನೆ ಕದಂಬರಾಜರಿಗೆ ತಲತಲಾಂತರದಿಂದ ಸೇವೆ ಸಲ್ಲಿಸಿದ ವಂಶದವರಿಗೆ ಸೇರಿದ ಮನೆ. ಆಸ್ಥಾನವೈದ್ಯರಾಗಿದ್ದವರು ನಮ್ಮ ಪೂರ್ವಜರು. 'ದೇಶಾಮಾತೃ' ಪದವಿಯ ಈಗ ದೇಶ್ಚಂತ ಅಂತಾ ಆಗಿದ್ದು' ಪ್ರತಿ ಅಕ್ಷರದಲ್ಲಿ ಅಭಿಮಾನ ಧ್ವನಿಸಿತು. ನಾಯ್ಡು ಕೆಲಸ ಕಟ್ಟಿತು ಅನಿಸಿ ಅಧೀರನಾದ. '...ನೀವಿಲ್ಲಿ, ರೌಡಿಗಳು ಮದ್ಯವಾಂಸ ತಿಂದು ಸಿಗರೇಟು ಸೇದುತ್ತಾ ಇಸ್ವೀಟಾಡುವ ದೃಶ್ಯ, ನಾಯಕನ ಎಳೆದಾಡಿ ಗೋಳಾಡಿ ಗದ್ದಲವೆಬ್ಬಿಸೋ ದೃಶ್ಯ ಹೌದಿಲ್ಲೋ ತಿಂಗಳುಗಟ್ಟೆ ಮಾಡೋದು?...'

'ಛೇ! ಛೇ! ಇಲ್ಲ, ಯಜಮಾನೇ. ಇದು ಸ್ವಲ್ಪ ಸಾಮಂತರ ಕಾಲದ್ದೆ ಪಾತ್ರ. ಸಿಗರೇಟು, ಇಸ್ವೀಟಿಂಗ್ ಜಾಗವಿಲ್ಲ. ನಾಯಕಿಯ ವೇಷ ಬದಲಿಸಿ ಇಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟಿರತಾರೆ. ರೌಡಿಗಳ ಪಾತ್ರವೇ ಇಲ್ಲ. ಈ ಮನೆಗೆ

ಗೌರವ ಬರೋ ಥರ ಚಿತ್ರೀಕರಿಸೀವಿ, ಕಲೆಗೆ ತಾವು ಸಹಾಯ ಮಾಡಿದಂತಾಗುತ್ತೆ. ದಯಮಾಡಿ ಇಲ್ಲ ಅನ್ವೇಡಿ ಅಂತ ನನ್ನ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ' ಕೈಜೋಡಿಸಿದ. ಏನೋ ಯೋಚನೆಗೆ ಬಿದ್ದವರು 'ಹೌದೋ... ಆದರೆ ಇದು ನಾವು ವಾಸವಾಗಿರೋ ಮನೆ. ನೀವಿಲ್ಲಿ ಬಿಡಾರ ಹೂಡಿದ್ರೆ ನಾವೆಲ್ಲಿ ಇರೋದು, ನಮ್ಮ ಈ ಸಾಮಾನೆಲ್ಲ ಎಲ್ಲಿ ಸಾಗಿಸೋದು? ಛೇ! ಆಗೋದಲ್ಲ ಬಿಡ್ರೇ' ನಾಯ್ಡುಗೆ ಕೆಲಸವಾಗೋ ಲಕ್ಷಣ ಕಾಣಿಸಿ ಚುರುಕಾದ.

'ನೀವೆಲ್ಲೂ ಹೋಗಬೇಡಿ, ಯಾವ ಸಾಮಾನೂ ಕದಲಿಸಬೇಡಿ. ಚಿತ್ರೀಕರಣ ಯಾವ ಮೂಲೆಲಾಗ್ಯೇಕೋ ಅದಷ್ಟು ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಬಿಟ್ಟುಕೊಟ್ಟಾಯಿತು. ಅದನ್ನು ನಾವೇ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಮತ್ತೆ ಮೊದಲಿನಂತೆ ಇಟ್ಟುಕೊಡತೀವಿ. ನಿಮ್ಮ ನಿತ್ಯದ ವ್ಯವಹಾರಕ್ಕೆ ಯಾವ ವ್ಯತ್ಯಯವೂ ಆಗದಂತೆ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳತೀವಿ. ಇದು ನನ್ನ ಆಶ್ವಾಸನೆ.'

'ನಾನಿಗಲೇ ಏನೂ ಹೇಳಲಾರೆ. ಹತ್ತು ನಿಮಿಷ ಸಮಯ ಕೊಡಿ. ಮನೆಯವು ಹತ್ತಿರ ಮಾತಾಡ್ತೇನೆ' ಹಗುರವಾಗಿ ಎದ್ದು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಸನ್ನೆ ಮಾಡಿ ಒಳಗೆ ಹೋದರು. ಮಕ್ಕಳು ಮೊಮ್ಮಗ ಹಿಂಬಾಲಿಸಿದರು.

ನಾಯ್ಡುಗೆ ಸಣ್ಣಕೆ ಆತಂಕ ಶುರುವಾಯಿತು. ಎಲ್ಲಾ ಸುಗಮವಾದರೆ ನಿನಗೆ ಸೇವೆ ಮಾಡಿಸ್ತೀನಿ ಏಳುಕೊಂಡಲವಾಡಾ ಅಂತ ದೇವರನ್ನ ಬೇಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತ ಕುಳಿತ.

'ನೀವೂ ಅಲ್ಲೆ ಇದ್ರಿ. ವಿಷಯ ಏನೂಂತ ಗೊತ್ತು' ಅಂದರು ದೇಶ್ಚಂತರು. ಅವರೆಂದೂ ತಾವು ಘನತೆವೆತ್ತ ವಂಶದವರೆಂಬ ಹಮ್ಮನ್ನಾಗಲಿ, ಮೇಲರಿಮೆಯನ್ನಾಗಲಿ ಜನರಲ್ಲಿ ತೋರಿಸಿದವರಲ್ಲ. ಆದರೆ ಅವರು ಒಂದು ಇತಿಹಾಸದ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಗೌರವದಿಂದ ಗುರುತಿಸಿಕೊಂಡವರು. ಕೋಟಿ ಕೊತ್ತಲ ನಿರ್ಮಿಸಿದ ಧೀರರು, ಕೆರೆ ಭಾವಿಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿದ ಸಾಧಕರು, ಕವಿಗಳು ಗಾಯಕರು ಓಡಾಡಿದ ಕುಳಿತುಕೊಂಡ

ಈ ನೆಲ ಶತಮಾನಗಳ ಘಟನೆಗೆ ಸಾಕ್ಷಿಯಾದದ್ದು. ಯಾವಾವುದೋ ರಸ, ಚೂರ್ಣ, ಕಷಾಯಗಳನ್ನು ತಯಾರಿಸಿ ಗಾಯಾಳುಗಳನ್ನು, ರೋಗದಿಂದ ನೊಂದವರನ್ನು ಬದುಕಿಸಿ ಕಳಿಸುತ್ತ ಪುಣ್ಯ ಗಳಿಸಿದ ತಮ್ಮ ಹಿಂದಿನ ತಲೆಮಾರು ಬದುಕಿದ ನೆಲವಿದು. ಈಗ ಯಾರೋ ಬಂದು ಯಾವುದೋ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಬಾಡಿಗೆಗೆ ಕೊಡಿ ಅಂತ ಕೇಳಿಬಿಟ್ಟಿದ್ದು ಅವರ ಆತ್ಮಗೌರವಕ್ಕೆ ತಾಗಿತ್ತು. ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ತಾವು ಅಷ್ಟು ಕೆಳಗೆ ಯಾವಾಗ ಬಂದದ್ದು ಅನ್ನುವ ಅಭಿಮಾನ ಸಣ್ಣಕೆ ಬುಸುಗುಟ್ಟುತ್ತಿತ್ತು. ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಮನಸ್ಸು ಹಿಂಜರಿತವನ್ನನುಭವಿಸುತ್ತಿತ್ತು.

'ಅಪ್ಪಾ... ಕಾಲ ಹಾಗಿತ್ತು. ಅಧಿಕಾರವಿತ್ತು, ನಮ್ಮ ವಂಶಸ್ಥರು ಆಡ್ಡರಾಗಿ ಬಾಳಿದರು. ಆದರೀಗ ಇತಿಹಾಸವನ್ನ ಯಾರು ಗುರುತಿಸುತ್ತಾರೆ. ಸರಕಾರ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಗುರುತಿಸಿದಾ? ಜನ ನಿಮ್ಮ ಮಾತಿನಂತೆ ನಡೀತಾರಾ? ನೀವಿಲ್ಲಿ ಏನು ಮಾಡಿದ್ರೆ ಯಾರಿಗೆನು ಆಗಬೇಕಾಗಿದೆ? ಕಾಲ ಅನ್ನುವುದು ರಸ್ತೆಲಿ ಸಾಗೋ ಉತ್ಸವಮೂರ್ತಿಯಂತೆ. ಯಾರ ಮನೆಯದುರಿಗೆ ಬಂತೋ ಅಲ್ಲಿ ಆಶೀರ್ವಾದ. ದಾಟಿ ಮುಂದೆ ಹೋಯ್ತು ಅಂದ್ರೆ ಆ ಮನೆ ಉತ್ತಮ ಮುಗಿಯಿತು!' ಶಾಂತಾರಾಮ ಹೇಳಿದ. ಮಕ್ಕಳಿಲ್ಲ ಬಾಡಿಗೆಗೆ ಖಂಡಿತ ಕೊಡಬೇಡಿ ಅನ್ನುತ್ತಾರೆ ಅಂತ ಅಂದುಕೊಂಡರೆ, ಅವರ ಬೇರೆಯದೆ ಆಲೋಚನಾ ಧಾಟಿ ಅಚ್ಚರಿ ಮೂಡಿಸಿತು. ಮಗನ ಮನಸ್ಸಲ್ಲೇನೋ ನಡೀತಿದೆ ಅಂತ ದೇಶ್ಚಂತರಿಗೆ ಕೆಲದಿವಸಗಳಿಂದ ಅನಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಇಂತಹ ಮಾತುಗಳೆಲ್ಲ ಅದರ ದಿಕ್ಕೂಚಿಯೇ ಅನ್ನುವ ಸಂದೇಹ ಬಂತು.

'ನೀನು ಹೇಳೋ ಆನಂದ, ಮನೆ ಕಾರಬಾರಿನ ಲೆಕ್ಕಚಾರ ನನಗಿಂತು ನಿಂಗೇ ಜಾಸ್ತಿ ಗೊತ್ತು' ಮೊಮ್ಮಗನಿಗೆ ವಹಿಸುವುದೇ ಸರಿ ಅನ್ನಿಸಿ ಹೇಳಿದರು. ಅದು ಹೌದೂ ಆಗಿತ್ತು. ಬೇಸಾಯದ ಖರ್ಚು ವರ್ಷದಿಂದ ವರ್ಷಕ್ಕೆ ಏರುತ್ತಿತ್ತು. ಆದಾಯ ಆ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಏರುತ್ತಿಲ್ಲ. ತೋಟದಲ್ಲಿ ಮಾಡಿಸಲೇಬೇಕಾದ ಅನಿವಾರ್ಯ ಕೆಲಸವಿತ್ತು. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಇಳುವರಿ ಕೆಳಮುಖವಾಗುವುದನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಈ ಅಯಾಚಿತವಾಗಿ ಬಂದ